

Consell Tributari

Expedient: 39/2

El Consell Tributari, reunit en sessió de 28 de gener de 2002, coneixent del recurs presentat per A.E.A., S.L., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 5 de gener de 2001, el Sr. R.C.A., en representació de A.E.A., S.L., dedueix recurs de reposició contra l'acord del cap de la Inspecció d'Hisenda municipal de 23 de novembre de 2000, pel qual es confirma el contingut de l'acta de disconformitat 01001471, aixecada a la dita societat per l'impost sobre activitats econòmiques dels exercicis 1998 a 2000.

2.- La recurrent al·lega, en primer lloc, que l'inspector cap tenia un mes per a resoldre les al·legacions presentades en data 3 d'octubre de 2000, termini que incloïa el 10 de novembre següent, per la qual cosa, com que s'hagué sobrepassat el termini indicat, s'havia de considerar prescrita i sense efecte l'acta aixecada.

3.- Pel que fa al contingut de l'acta, el recurs impugna l'assignació d'una superfície a l'activitat realitzada. Al·lega que la recurrent és una societat instrumental que no necessita espai per a desenvolupar la seva activitat, ja que aquesta consisteix en subcontractar a professionals tercers que cotitzen pel seu corresponent impost sobre activitats econòmiques, no té mobles ni personal en plantilla, ni contracte que el lligui al domicili, i que a efectes fiscals no es pot considerar com una estricta activitat econòmica i per tal raó està obligada a cotitzar com a societat de transparència fiscal.

4.- Addueix que la regla 5a. de la Instrucció d'aplicació de les tarifes regulades pel Reial decret legislatiu 1.175/1990, de 28 de setembre, preveu la possibilitat d'inexistència de superfície, i en tal sentit s'han pronunciat algunes sentències de tribunals superiors de Justícia. La mateixa Direcció General de Tributs, en contestació a una consulta, de data 4 de desembre de 1991, en relació amb la imputació de superfície diu que

s'ha de distingir en funció de si els subjectes passius utilitzen efectivament el local per a l'exercici de les respectives activitats o només a efectes de mera domiciliació formal.

5.- En l'informe tècnic que consta en el foli 31 de l'expedient s'hi especifiquen les superfícies ocupades en el despatx on està domiciliada la recurrent. Prescindint d'espais comuns, hi apareixen un despatx del Sr. B. de 19'60 m² més una sala de reunions de 17'64 m², un despatx del Sr. C. de 19'11 m² més una altra sala de 35'77 m², i quatre despatxos l'ús dels quals no s'especifica, de superfície respectiva 17'64 m² (en aquest s'indica que no s'utilitza) 11'78 m², 17,10 m² y 8 m² (en aquests s'indica qui els ocupa).

6.- L'informe de la Inspecció justifica l'aplicació de 62 m² de superfície a la societat recurrent en el fet que el local té 188 m², per la qual cosa en aplicació de la regla 14.1.Ff) de la Instrucció de l'impost s'ha d'imputar a cada activitat el número de metres quadrats que resulti de dividir la superfície total del local entre el número d'activitats. En els escrits relacionats amb l'acta de disconformitat s'hi indica que la societat recurrent tributa per l'epígraf 842 ("serveis financers i contables"). El Sr. B. tributa per l'epígraf 731 de la secció 2a. ("advocats") i el Sr. C. per l'epígraf 741 d'aquesta mateixa secció ("economistes").

7.- La resolució recorreguda dictada pel cap de la Inspecció en data 23 de novembre de 2000 es basa, en primer lloc, en que qualsevol activitat de prestació de serveis requereix un local per a complir les seves funcions, amb la qual cosa l'activitat d'assessoria fiscal i contable requereix disposar de superfície, independentment que subcontracti els seus serveis a altres professionals o sigui una societat de transparència fiscal. Arega que en l'acta de disconformitat queda tipificada una superfície total de 62 m² que és el resultat de dividir per tres la superfície total del local, i s'ha de tenir en present que en el mateix local apareix donada d'alta una activitat d'advocat amb 50 m² i una altra d'economista de 42 m².

8.- A 22 de desembre de 2000 es notificà la incoació d'expedient sancionador a la societat recurrent, sense que consti el tràmit seguit en dit expedient ni la seva resolució.

9.- La interessada ha deduït recurs contenciós administratiu núm. ..., del qual en té coneixement el Jutjat número 2 de Barcelona de dita jurisdicció.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Pel que fa a l'al·legació de prescripció del procediment administratiu, no s'adverteix que l'endarreriment en la resolució de l'inspector cap sigui determinant de cap conseqüència pròpiament de caducitat de l'expedient, ja que aquesta es produí dins del termini de dotze mesos previst en l'article 29 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.

Segon.- La qüestió material se centra en si una societat pot realitzar activitats sense ocupar superfície subjecta a tributació per l'impost sobre activitats econòmiques, i ja en el concret cas que ens ocupa, en si la societat recurrent realitza activitats sense ocupació de superfícies o, alternativament, li pot ser aplicada la regla 14.1.F).f) de la Instrucció aprovada per Reial decret legislatiu 1.175/1990, de 28 de setembre.

Tercer.- Pel que fa al primer punt, la lletra a) de la regla 14.1.F) de la Instrucció, continguda en l'annex II de la normativa aprovada per Reial decret legislatiu 1.175/1990, de 28 de setembre, disposa: "A efectes de l'aplicació de l'element superfície a què es refereix la nota comuna de la Secció 1a. i la segona nota comuna de la Secció 2a. de les Tarifes, s'entén per locals en els que s'hi exerceixen les activitats gravades els definits com a tals en la Regla 6a. de la present Instrucció". L'apartat 1 de la regla 6a. preveu, als efectes de l'impost, que "es consideren locals les edificacions, construccions i instal·lacions, així com les superfícies, cobertes o sense cobrir, obertes o no al públic que s'utilitzin per a qualssevol activitats empresarials o professionals". Ara bé, la regla 5a., als efectes de determinar la competència relativa a la percepció de l'impost, preveu la possibilitat que determinades activitats, inclòs professionals, no es prestin en un lloc determinat i dicta diverses regles de les quals convé destacar les següents: després d'assenyalar que s'exerceixen en el local determinat les activitats de prestació de serveis sempre que els mateixos es prestin efectivament des d'un establiment, preveu que el lloc de realització de les activitats professionals, quan l'activitat no es realitza en un local determinat, ha de ser el terme municipal on el subjecte passiu tingui el seu domicili fiscal.

Quart.- Així doncs, la Llei admet que certes prestacions de serveis es poden produir sense tenir lloc en un local determinat. En aquest cas concret, la recurrent afirma que és una societat de transparència fiscal i que els seus serveis els subcontracta amb tercers.

Cinquè.- És cert que aquesta forma d'actuar no deixa de suscitar certes suspicàcies, però en aquest cas la Inspecció ha tingut l'oportunitat, per tal com no s'hi ha oposat a això la recurrent, d'examinar i mesurar les dependències del domicili de la societat i en aquestes no ha constatat que hi hagués cap local o arxiu ocupat per la mateixa, ni tampoc que tingués personal contractat, ni ha demanat complementàriament dades de la Seguretat Social o de la tributació de l'entitat per impost de societats, que haguessin permès detectar l'existència d'activitat subjecta a tributació per element de superfícies en l'impost sobre activitats econòmiques.

Sisè.- La Inspecció d'hisenda municipal s'ha limitat a aplicar la regla 14.1.F).f) de la Instrucció, amb arranament al qual, "quan en un mateix local s'exerceixi una activitat, pel mateix subjecte passiu o per subjectes passius diferents, s'ha d'imputar a cada una d'aquestes la superfície utilitzada directament, més la part proporcional del local ocupada en comú. Quan això no fos possible, s'imputarà a cada activitat el número de metres quadrats que resulti de dividir la superfície total dels locals entre el número de dites activitats".

Setè.- Ja que la Inspecció tingué accés directe al local, hagué de definir la superfície utilitzada directament, més la part proporcional ocupada en comú. Com que no efectuà aquesta comprovació, que era possible, no té dret a servir-se de presumpcions, que estan previstes per a supòsits de fet diferents, és a dir, per al cas que no fos possible determinar la superfície correctament ocupada.

Per la qual cosa,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs, i ANUL·LAR la liquidació impugnada, sense perjudici que es pugui determinar en concret la superfície eventualment ocupada per la societat recurrent.